νε μόνο ἡ κρυστάλλινη διαύγεια τῆς φωνῆς της, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντοχὴ τῆς φωνῆς της, ἡ ὁποία ἀντὶ ν' ἀλλοιωθῆ μὲ τὰ χρόνια, γινόταν πιὸ καθαρὴ καὶ πιὸ πλούσια. Ἡ Πάττι εἶχε τὸ χάρισμα νὰ εἶνε προικισμένη μὲ φωνὴ ἀηδονιοῦ... Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτό, κι' ὡς γυναῖκα εἶχε ἀξιοθαύμαστη ψυχραιμία καὶ θάρρος, ποὺ προξενοῦσε κατάπληξι. Αὐτὴν τὴν ψυχραιμία κι' αὐτὸ τὸ θάρρος ἡ Ἀδελίνα Πάττι τὰ εἶχε ἀπὸ μικρὸ κορίτσι.

Κατὰ τὴ διάρκεια, παραδείγματος χάριν, μιᾶς «τουρνὲ» στὸ Σαντιάγκο τῆς Κούβας, ἔτυχε ἕνα βράδυ, τὴν ὥρα ποὺ τραγουδοῦσε σ' ἕνα θέατρο κατάμεστο ἀπὸ κόσμο, νὰ γίνῃ ἕνας σεισμός. Ἡ Ἀδελίνα, λοιπόν, ὄχι μόνο δὲν ἔχασε τὸ θάρρος της, ἀλλὰ βλέποντας τὸν κόσμο νὰ σηκώνεται τρομοκρατημένος ἀπὸ τὴ θέσι του, φώναξε δυνατὰ μὲ τὴν κρυστάλλινη φωνή της:

—Ἡσυχᾶστε, κύριοι... Δὲν ὑπάρχει πειὰ κίνδυνος...

Ὁ κόσμος τότε, βλέποντας ἐκεῖνο τὸ γελαστὸ κορίτσι νὰ στέκεται ψύχραιμα στὴ θέσι του, ξέχασε ἀμέσως τὸν πανικό του καὶ ξανακάθησε γιὰ ν' ἀκούσῃ πάλι τὸ τραγοῦδι του...

Ἄλλη μιὰ φορὰ στὴν Ἀβάνα, ξυπνῶντας ἕνα πρωΐ, εἶδε τὸ μαῦρο ὑπηρέτη ποὺ ἔμπαινε ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ στὸν κοιτῶνα της κρατῶντας τὸ πρόγευμά της, νὰ στέκεται ἄξαφνα στὴ μέση τοῦ δωματίου μὲ μια ἔκφρασι ἀπεριγράπτου τρόμου στὸ πρόσωπό του. Ἡ Ἀδελίνα τότε κύτταξε γύρω της κ' εἶδε πάνω στὶς κουβέρτες τοῦ κρεββατιοῦ της καὶ λιγάκι πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ γυμνὸ μπράτσο της ἕναν ὀπὸ ἐκεῖνους τοὺς πελώριους σκορπιοὺς τῶν τροπικῶν ποὺ φέρνουν πάντα τὸ θάνατο μὲ τὸ φαρμακερὸ δάγκωμά τους! Ἡ μικρούλα ἀοιδὸς κατάλαβε ἀμέσως, ὅτι ἂν ἔκανε τὴν παραμικρὴ κίνησι ἦταν χαμένη καὶ μὲ μιὰ ἐκπληκτικὴ ψυχραιμία περίμενε ὡς ὅτου ὁ μαῦρος ὑπηρέτης ἀπόθεσε τὸ δίσκο μὲ τὸ πρόγευμα καὶ σκότωσε μ' ἕνα μπαστοῦνι ἐκεῖνον τὸν πελώριο σκορπιό. Ἔτσι ψύχραιμη καὶ θαρραλέα ἦταν σ' ὅλη της τὴ ζωὴ ἡ Πάττι.

Ὅταν ἔγινε δεκατριῶν χρόνων, οἱ γονεῖς της κι' ὁ μαέστρος της ἀποφάσισαν νὰ μὴ τῆς ὀργανώσουν πειὰ κανένα ἄλλο κονσέρτο καὶ νὰ φροντίσουν νὰ τὴν ἑτοιμάσουν γιὰ τὴ δεύτερη φάσι τῆς καλλιτεχνικῆς σταδιοδρομίας της: γιὰ τὸ μελόδραμα.

Ἡ Ἀδελίνα ὅμως δὲν ἦταν πάντα ὑπάκουη κι' ὑπομονετικὴ μαθήτρια. Καμμιὰ φορὰ δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ ἕνα μουσικὸ κομμάτι καὶ παρατοῦσε ἀμέσως στὴ μέση τὸ μάθημα γιὰ νὰ πάῃ νὰ κλειστῇ στὸ δωμάτιό της. Ὁ ἀδελφός της τότε ποὺ τὴν συνώδευε στὸ πιάνο, ἄρχιζε νὰ ξαναπαίζῃ ὑπομονετικὰ μιά, δυό, τρεῖς φορὲς τὴν πρώτη φράσι τῆς ἄριας ποὺ δὲν ἄρεσε στὴν Ἀδελίνα. Στὴν τέταρτη, στὴν πέμπτη ἐπανάληψι, μιὰ κρυστάλλινη φωνὴ τοῦ ἀπαντοῦσε ἀπὸ μακρυά, σὰν ἠχώ: Ἦταν ἡ Ἀδελίνα ποὺ τραγουδοῦσε τὸ μοτίβο ἀπ' τὸ δωμάτιό της! Ἔπειτα, σιγὰ-σιγά, ἐκείνη ἡ θεία φωνὴ ἐρχόταν ὅλο καὶ πιὸ κοντὰ καὶ τέλος ἡ Ἀδελίνα ἔμπαινε πάλι στὴ σάλα, ἐξακολουθῶντας νὰ τραγουδάῃ καὶ πήγαινε νὰ σταθῇ κοντὰ στὸ πιάνο γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴν ἄριά της... Δυὸ μέρες ἦταν ἀρκετὲς γι' αὐτὴν γιὰ νὰ μάθῃ τὸ δυσκολώτερο κομμάτι.

Τὸ περίεργο τώρα εἶνε ὅτι ἡ Ἀδελίνα «ντεμπουτάρισε» στὴν ὄπερα μ' ἕνα μελόδραμα ποὺ δὲν τὸ ἤξερε. Μιὰ μέρα ὁ τενόρος Ματιὲ παρακάλεσε τὸν Πάττι νὰ τοῦ δώσῃ τὴν κόρη του γιὰ τὴ «Λουκία» τοῦ Λαμμερμούρ.

—Ἡ Ἀδελίνα δεν ξέρει τὴ «Λουκία», τοῦ ἀπάντησε ὁ Πάττι. Μὰ μὴ σὲ νοιάζει, θὰ τραγουδήσῃ!...

Κι' ἀλήθεια, μέσα σὲ τρεῖς μέρες, ἡ Ἀδελίνα ἦταν ἕτοιμη κι' ἔκανε τὸ «ντεμποῦτο» της στὸ μελόδραμα στὶς 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1860 μὲ μιὰ κολοσσιαία ἐπιτυχία..

***

Ἐδῶ τελειώνει ἡ παραμυθένια ἱστορία τοῦ μικροῦ ἀηδονιοῦ, ποὺ τραγουδοῦσε ὡς τότε ἀπὸ τὴ φωλιά του. Ἀπὸ τὴ μέρα ἐκείνη, τὸ θεῖο ἀηδόνι ἄνοιξε τὰ φτερά του καὶ πέταξε γιὰ νὰ γνωρίσῃ τὸν κόσμο. Ἡ Ἀδελίνα λοιπὸν ἄρχισε ἀπὸ τὸ 1860 μιὰ καινούργια ζωὴ γεμάτη θριάμβους. Στὸ Παρίσι, στὸ Λονδῖνο, στὸ Μιλάνο, στὴν Πετρούπολι, στὴ Μαδρίτη, τὸ κοινό της τὴ χειροκροτοῦσε μ' ἔξαλλο ἐνθουσιασμὸ καὶ γέμιζε κάθε βράδυ τὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου μὲ λουλούδια.

Ἡ Ἀδελίνα Πάττι παντρεύτηκε τρεῖς φορές. Τὸ 1868 ἔκανε τὸν πρῶτο γάμο της μὲ τὸν ὑποκόμητα Λουΐ Σεμπαστιὰν Ροζὲ ντὲ Καουζάκ, ὑπασπιστὴ τοῦ Ναπολέοντος Γ'. Ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι χρόνια τὸν χώρισε καὶ παντρεύτηκε τὸν τενόρο Νικολίνι. Ὅταν δὲ πέθανε ὁ δεύτερος ἄνδρας της, ἡ Ἀδελίνα παντρεύτηκε τὸ 1898 τὸ βαθύπλουτο Σουηδὸ βαρῶνο Σέντερστρομ κι' ἐγκατέλειψε πειὰ τὴν ὄπερα γιὰ νὰ ἐγκατασταθῇ σ' ἕνα βασιλικὸ πύργο της στὴν Ἀγγλία, ὅπου πέθανε σὲ ἡλικία ὀγδονταέξη χρόνων...

Ἡ Ἀδελίνα Πάττι, ὅπως εἴπαμε, ἦταν τὸ μαγικὸ ἀηδόνι τοῦ μελοδράματος κατὰ τὸν XIX αἰῶνα.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ ὁποῖος, ὅπως ὁ πάππος του Ἐδουάρδος Ζ', λανσάρει τὴν ἀνδρικὴ μόδα στὸ Λονδῖνο, συνιστᾶ τώρα τὸ πράσινο χρῶμα.

—«Εἶνε τόσο μουντὰ καὶ τόσο πένθιμα ὅλα τὰ πράγματα στὴν Ἀγγλία, λεγει, ὥστε πρέπει οἱ ἄνθρωποι νὰ ντύνωνται μὲ ἀνοιχτά, χαρούμενα χρώματα κι' ἀπ' ὅλα τὰ χρώματα τὸ πράσινο εἶνε τὸ πιὸ χαρούμενο.»

—Ἡ τελευταῖες στατιστικές, φέρνουν τὴν Ἰαπωνία ὡς κατέχουσαν τὸ ρεκὸρ τῶν γεννήσεων.

—Γεννιοῦνται κάθε χρόνο 2.182.743 παιδιὰ στὴν Ἰαπωνία, δηλαδὴ 4 σὲ κάθε λεπτὸ τῆς ὥρας!...

—Καὶ ναὶ μὲν μεγάλη ἐπίσης εἶνε καὶ ἡ θνησιμότης ἐκεῖ, γιατὶ πεθαίνουν 1.174.875 ἄνθρωποι τὸ χρόνο, ἀλλὰ περισσεύει κάθε χρόνο παραπάνω ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο νεοφωτίστων ὑπάρξεων.

—Εἶχαν ἄδικο, λοιπόν, σχετικῶς οἱ παλαιότεροι ποὺ φοβοῦντουσαν τὸν κίτρινο κίνδυνο;

—Ὁ Λέων Ντωντέ, ὁ βασιλόφρων Γάλλος δημοσιογράφος καὶ πολιτευτὴς ποὺ ἀναστατώνει κάθε τόσο τὸ Παρίσι μὲ τὶς διαδηλώσεις του ὑπὲρ τῆς μοναρχίας καὶ τὶς ἐπιθέσεις του ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας, ἔγραψε τελευταίως ἕνα μυθιστόρημα μὲ θέμα τὸ σατυρικὸ ποιητὴ Ραμπελαί.

—Ὁ Πάπας Πίος XI κατανίνεται καὶ μὲ τὴν ἀστρονομία.

—Τώρα τελευταῖα ἐπεσκέφθη τὸ Ἀστεροσκοπεῖο τοῦ Βατικανοῦ καὶ ἔκαμε μὲ τὸ τηλεσκόπιο πολλὲς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς...Ἀφροδίτης.

—Ἕνας Πάπας νὰ κυττάζῃ μὲ τὰ κυάλια τὴν Ἀφροδίτη; Σκάνδαλον!...

—Στὴν Πορτογαλλία τελευταίως ἐψηφίσθη εἰδικὸς νόμος ποὺ τιμωρεῖ ἐκείνους ποὺ παρακολουθοῦν καὶ πειράζουν στὸ δρόμο τὶς γυναῖκες.

—Ὁ νόμος αὐτὸς ποὺ ἐτοιχοκολλήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησι σ' ὅλους τοὺς δρόμους τῆς Λισσαβῶνος, λέγει:

—«Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ν' ἀπευθύνῃ τις τὸν λόγον εἰς τὸν δρόμον πρὸς ἀγνώστους του γυναίκας. Ἀπαγορεύεται νὰ τὶς προσβάλλῃ, νὰ τὶς πειράζῃ ἢ νὰ τὶς ἐμποδίζῃ τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν, ἀπευθύνων φράσεις προσβλητικὰς ἢ εἰρωνικὰς ἢ κάμνων ἀσέμνους χειρονομίας ἢ παρακολουθῶν αὐτάς. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἑκατὸν σκούδων, καταβλητέον ἀμέσως.»

—Ἡ ἀγάπη τῶν Ἀμερικανῶν πρὸς τὸν Πρόεδρόν των κ. Ροῦζβελτ ἐκδηλοῦται ὄχι μόνον μὲ λόγους, ἀλλὰ καὶ πρακτικώτερον.

—Τοῦ στέλλουν π. χ. καθημερινῶς πλεῖστα δῶρα.

—Καὶ νὰ τί δῶρα ἔλαβε, παραδείγματος χάριν, τὴν 1ην Ὀκτωβρίου: Ἕναν τόννο κόκκινο ξυνολάχανο, ἕναν ἀστακὸ ζωντανό, ἡλικίας 30 ἐτῶν καὶ βάρους 21 λιτρῶν, ἕνα ἄλογο, μιὰ μποτίλια μπύρα ὕψους 2 μέτρων περίπου, ἕνα ἄλμπουμ μὲ τὶς ὑπογραφὲς ὅλων τῶν κατοίκων μιᾶς πόλεως, ἕνα ἀγγλικὸ τσοπανόσκυλο, ἕνα σκυλὶ μπουλντόκ, ἕνα νορβηγικὸ λυκόσκυλο, μιὰ κάσα γεμάτη μποτίλιες ἐκλεκτῆς σαμπάνιας, μιὰ ἀλογονουρὰ γιὰ γοῦρι, ἕνα κέϊκ καμωμένο ἀπὸ 96 αὐγά, ἕνα κάρρο μῆλα καὶ ἄλλα μικρότερα δῶρα.

—Ἕνας Ἄγγλος περιηγητής, ὁ ὁποῖος ἐξερεύνησε τελευταίως τὴν Ἀφρική, ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα πολλὲς φυλὲς ἀγρίων ποὺ λατρεύουν γιὰ θεοὺς τὰ φείδια, τὰ μεγάλα ἰδίως μὴ δηλητηριώδη φείδια, τὰ λεγόμενα «Πύθωνες».

—Ἂν κανεὶς σκοτώσῃ ἕνα τέτοιο φεῖδι, τὸν καῖνε ζωντανὸ ὡς ἱερόσυλο!

—Μιὰ φτωχὴ γυναῖκα στὸ Σὰν Ρέμο, θέλοντας νὰ μάθῃ ραπτικὴ στὸ κοριτσάκι της, ἀγόρασε μιὰ παλὴὰ ραπτομηχανὴ ἀπὸ τὸ δημοπρατήριο.

—Ἐπειδὴ δὲ ἦταν λίγο σκουριασμένη, τὴν ἐξεβίδωσε γιὰ νὰ τὴν λαδώσῃ καὶ τότε εἶδε πὼς τὸ κούφωμα τοῦ τροχοῦ τῆς μηχανῆς ἦταν γεμᾶτο χαρτονομίσματα, ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα περίπου!

—Ποιὸς ξέρει ποιὰ γρηὰ τσιγκούνα ἐπαραγέμισε μὲ τὶς οἰκονομίες της τὸν τροχὸ τῆς παληομηχανῆς!

—Ἕνα ὁλλανδικο ἐργοστάσιο γιὰ πίπες ἐγκαινίασε ἕνα πρωτότυπο σύστημα ρεκλάμας.

—Δίνει στὶς πίπες τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου διαφόρων γνωστῶν καὶ διασήμων προσώπων ὅλων τῶν χωρῶν ποὺ συνηθίζουν νὰ καπνίζουν πίπα.

—Ἔτσι κατεσκευάσθηκαν πίπες ποὺ παριστάνουν τὸ Γάλλο πολιτευτὴ κ. Ἐρριό, τὸν Ἄγγλο πρωθυπουργὸ κ. Μὰκ Ντόναλντ κι' ἄλλους.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Τὸ Λαχεῖο «Μπουκέτου» — «Οἰκογενείας» εἶνε τὸ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟ ὅλων. Στὴν κλήρωσί του θὰ συμμετάσχουν στὴν Ἐπιτροπὴ καὶ ἀντιπρόσωποι ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος: Ἀπὸ τὴν Θεσσαλία, τὴν Στερεά, τὴν Πελοπόννησο, τὸ Αἰγαῖο, τὴν Ἑπτάνησο.

Οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν θὰ ταξειδέψουν καὶ θὰ διαμείνουν στὴν Ἀθήνα μὲ ἔξοδά μας!....